

Vänsterpress om Putilov-skandalen

– september 2016

”Egor Putilov” är pseudonym för en frilansjournalist som medverkat i flera media, såsom Sveriges Radio, *Aftonbladet* och *Expressen*, liksom Utrikespolitiska institutet, Ordfront och syndikalistiska *Arbetaren*. Han har även jobbat som handläggare åt Migrationsverket.

I artiklar har han bl a spridit lögnen om den ukrainska vänsterorganisationen Borotba och om den ryska sk Vänsterfronten (som han påstod vara skapad och kontrollerad av Putin).

Nyligen sprack dock bubblan, när *Aftonbladet* 3/9 i en artikel med rubriken ”Alexander, 34, är SD:s hemliga desinformatör” avslöjade att Putilov, som nu är anställd på Sverigedemokraternas rikskansli, fungerat som desinformatör (och bl a skrivit debattartiklar under falska namn där han polemiserat mot sig själv). *Aftonbladet* ger ett exempel på detta: ¹

I *Aftonbladet* publicerades den 22 augusti under rubriken ”Ge asylsökande och papperslösa rösträtt” en debattartikel som fick stor spridning.

Artikeln var undertecknad ”Tobias Lagerfeldt, juridikstudent vid Stockholms universitet och volontär på organisationen [Refugees Welcome](#)”.

Den utgav sig för att vara ett svar på Kent Ekeroths förslag om att begränsa asylsökandes rätt att demonstrera.

Resultatet av artikeln blev en hätsk stämning i sociala medier.

En av dem som twittrade om texten var 34-åringens alias Egor Putilov.

Tobias Lagerfeldt visade sig inte existera, men mailet kunde kopplas till Putilovs epostadress. Detta tyder på att han låtsas vara olika personer.

För tidigare texter om Putilovs verksamhet, se följande artikelsamlingar: [Vänsterpress om Ukraina - november 2014, Olustig kampanj mot ukrainska socialister och ryska Vänsterfronten](#) (mars 2015) och [Smutsiga lögnen om Vänsterpartiets stöd till ”pro-ryska rebeller”](#) (april 2015)

MF 12/9 2016

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Skandalen växer runt SD-märkt journalist</i>	1
<i>Avslöjad SD-journalist skrev även i Arbetaren</i>	4
<i>Skandalen ”Egor Putilov”</i>	6
Internationalen	7
<i>Vi kräver en ursäkt från Arbetaren efter avslöjandet om Putilov!</i>	7
<i>SD-trollet som sprack i solen</i>	8
<i>Aleksej Sachnin drabbades av ”Egor Putilovs” förtal: ”Jag trodde inte sånt här kunde hända i Sverige”</i>	10

¹ *Aftonbladet*-artikeln: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article23449197.ab>

Arbetaren

Skandalen växer runt SD-märkt journalist

Axel Green

Arbetaren 7/9 2016

Frilansjournalisten som kallar sig ”Egor Putilov” har anlitats av flera av Sveriges största nyhetsredaktioner. Sedan februari är han anställd av Sverigedemokraterna under sitt riktiga namn. Trots det har han fortsatt att försöka verka journalistiskt under pseudonym.

Igår uppgav *Aftonbladet* att ”Egor Putilov” så sent som den 2 augusti försökte sälja in ett reportage till tidningen, trots att han under annat namn arbetat för Sverigedemokraterna sedan i februari.

I över fem år har den frilansjournalist som går under pseudonymen ”Egor Putilov” publicerat artiklar i flera av landets största riksmidier, även i *Arbetaren*. Men enligt uppgift i *Aftonbladet* har han ytterligare en uppdragsgivare. Under sin riktiga identitet är han sedan i mitten av februari anställd av Sverigedemokraternas riksdagskansli.

Trots det fortsätter hans alter ego att utge sig för att vara journalist och försöka förmå tidningar och tv att publicera hans artiklar.

Parallellt jobbar han under pseudonymen ”Egor Putilov” och försöker sälja in migrationskritiska artiklar där han inte uppger att han är anställd av SD.

– Vi kan belägga att han är anställd av Sverigedemokraterna och med sitt riktiga namn skickar in debattartiklar för SD från riksdagsmejlen. Parallellt jobbar han under pseudonymen ”Egor Putilov” och försöker sälja in migrationskritiska artiklar där han inte uppger att han är anställd av SD, säger Lisa Röstellund, reporter på *Aftonbladet*.

Lisa Röstellund, reporter på *Aftonbladet*.

Under pseudonymen ”Egor Putilov” driver mannen en egen blogg där han så sent som i början av veckan presenterade sig som ”Journalist och fd anställd på Migrationsverket”. Sedan i slutet av förra året har dock hans inlägg och utspel i sociala media i högre grad kommit att domineras av kritik mot den svenska asyl- och migrationspolitiken. Vidare har han även skrivit debattartiklar om ämnet, som publicerats i flera svenska media.

Till Arbetaren säger dock ”Egor Putilov” att han upphörde med journalistik då han anställdes av Sverigedemokraterna.

– Sedan jag anställdes på Sverigedemokraternas kansli bedrev jag ingen journalistisk verksamhet. Min sista artikel publicerades i januari 2016 i Aftonbladet. På min blogg delar jag av med mig mina personliga erfarenheter från mina tidigare yrken som inte har något att göra med min nuvarande anställning. Det gör jag på min fritid utan någon belöning, skriver han i ett mejl till Arbetaren.

Men ingenstans, vare sig på bloggen, eller i beskrivningen på Twitter eller Facebook, har han meddelat att han numera inte längre är journalist, eller att han är anställd av Sverigedemokraterna. Igår uppgav Aftonbladet vidare att han så sent som den 2 augusti i år försökte sälja in ett reportage till tidningen som ”Egor Putilov”.

I Aftonbladet, som också publicerat hans mejl, framgår att han erbjuder ett reportage sett från insidan av en polisbil i Järvaområdet i Stockholms ytterstad, en resa han gjorde i egenskap av anställd för SD. I stället publicerades texten 20 dagar senare på mannens blogg.

The image shows a screenshot of a Twitter profile for Egor Putilov (@EgorPutilov). The profile includes a profile picture of a man with glasses, a bio identifying him as a journalist and former employee of the Migration Agency in Stockholm, and a list of recent tweets. The top tweet, from 8 hours ago, discusses Aftonbladet's refusal to let him contribute to a survey, with a link to his blog. Below it is a tweet from 16 hours ago stating that his texts are being retroactively removed from Expressen, with a link to a photo of a murdered man.

Twitter Profile: Egor Putilov
 @EgorPutilov
 journalist och fd asylhandläggare vid Migrationsverket
 Stockholm
 facebook.com/egor.putilov.9
 Gått med januari 2014
 59 Foton och videor

Tweets: 1 159 | **Följer:** 67 | **FÖLJARE:** 1 274 | **GILLAMARKERINGAR:** 451

Tweet 1 (8 tim):
 Aftonbladet vill inte låta mig komma till tals o publicera genmäle.Därför lägger jag ut det på bloggen.Dela gärna!
 (Includes a screenshot of a tweet from Aftonbladet and a link to putilov.org)

Tweet 2 (16 tim):
 Tydligen raderas alla mina texter nu retroaktivt av @Expressen Påminner om Stalins uttradering fr foto av mördade av

Trends:
 #readabookday
 #9AppsJabraFanFestival
 #ADHMMusicVideo
 #TuesdayMotivation
 #solveukpoverty

På Twitter presenterar sig ”Egor Putilov” fortfarande som journalist och nämner inte sin anställning på SD.

I Aftonbladets reportrarnas första artikel skriver de också att ”Egor Putilov” ska ha skickat in en debattartikel under namnet ”Tobias Lagerfeldt” till tidningen. Den publicerades, men togs sedan bort då det visade sig att det inte fanns någon sådan person i Sverige. Mejladressen som användes anser tidningen kunna knytas till ”Egor Putilov”. Till Arbetaren förnekar mannen dock att han skulle ligga bakom artikeln.

Att beskriva kopplingen att artikeln var inskickad från en mejl som ”kan” kopplas till mig ”i andra sammanhang” känns tunt.

– Aftonbladet presenterade inga bevis för sina anklagelser, inte heller när jag uttryckligen bad dem för att få kommentera. Att beskriva kopplingen att artikeln var inskickad från en mejl som ”kan” kopplas till mig ”i andra sammanhang” känns tunt, skriver han.

Men enligt Lisa Röstlund, Aftonbladets reporter, råder det ingen tvekan om att det är han som har skickat den från en av sina mejladresser.

– Vi är säkra på det. Den kan kopplas till ett av hans telefonnummer och vi har även ytterligare belegg som vi inte kan gå in på.

Men frågorna kring ”Egor Putilov” blir desto fler. I går onsdag uppgav Sveriges Radios säkerhetssamordnare, Finn Isaksson, att ”Egor Putilov” blivit uppsagd efter en veckas anställning på Radio Sweden. Sveriges Radio har status av skyddsobjekt, vilket innebär att alla anställda måste genomgå en rutinkontroll. Vid denna fattades, enligt tidningen *Journalisten*, misstankar mot honom.

– Vi konstaterade att det fanns oklarheter med honom så efter den veckan var han inte aktuell längre för fler inpasseringar i huset, eller några andra behörigheter över huvud taget. Vi har spärrat plastbiten (passerkortet, red:s anm) så den är oanvändbar för att ta sig in hos oss, men sen kan han ju använda den på bedrägligt sätt i alla fall, det vet inte vi, säger Finn Isaksson till *Journalisten*.

Till Arbetaren skriver dock mannen bakom ”Egor Putilov” att anledningen till hans uppsägning var politisk och inte hade med säkerhet att göra.

– Det är klart för mig att SR aldrig ska erkänna att mitt avsked hade att göra med mina debattartiklar som fd asylhandläggare. Dock har jag bevis på det i form av en inspelning av ett samtal med min chef som finns att tillgå på min blogg.

I Aftonbladets andra artikel framkommer dessutom ytterligare frågetecken från mannens tid på Migrationsverket. Enligt källor till tidningen ska ”Egor Putilov”, som hade tillgång till verkets centrala utlänningsdatabas, ha suttit kvar sent och haft med sig egen dator. Enligt tidningens källor bedömdes tilltaget märkligt av hans kollegor, som också ska ha rapporterade händelsen. När Aftonbladet begär ut hans personalakt från myndigheten, är den, enligt tidningen, försvunnen.

Trots flera påminnelser, svarar inte ”Egor Putilov” på Arbetarens följdfrågor. En av dem är: ”Har du andra uppdragsgivare som också är hemliga?” *

* Uppdatering:

Efter denna artikels publicering hörde ”Egor Putilov” av sig med detta skriftliga svar:

”Nej, självklart har jag inga andra eller ’hemliga’ uppdragsgivare. För övrigt tycker jag att använda rysskräck för att antyda att jag är någon slags spion vilket Aftonbladet har gjort är ohederligt.”

”Egor Putilov” uppger också att han själv inte tycker att hans beteende på myndigheten var märkligt.

Avslöjad SD-journalist skrev även i Arbetaren

Axel Green

Arbetaren 7/9 2016

Den SD-anställda frilansjournalisten som går under pseudonymen ”Egor Putilov” har även publicerats i *Arbetaren*. Sista gången var i juni 2015. ”Det hela är djupt olustigt”, säger nuvarande chefredaktören Toivo Jokkala.

De artiklar av Egor Putilov som publicerades i *Arbetaren* var utrikesreportage från bland annat Ukraina, Egypten och Syrien. Putilovs sista artikel i *Arbetaren* publicerades i juni 2015.

Den frilansjournalist som uppträtt som journalist under pseudonymen ”Egor Putilov” samtidigt som han avlönats av Sverigedemokraterna har även publicerats i *Arbetaren*. Det rör sig om totalt tio artiklar mellan 2012 och 2015.

– Att han nu jobbar på SD:s kansli och har skrivit under den tiden under annat namn är tillräckligt för att känna att det hela är djupt olustigt. Vad gäller övriga uppgifter är det fortfarande ett gytter och det är ännu mer höljt i dunkel vad han har haft för motiv, säger *Arbetarens* chefredaktör Toivo Jokkala.

Att han nu jobbar på SD:s kansli och har skrivit under den tiden under annat namn är tillräckligt för att känna att det hela är djupt olustigt.

Toivo Jokkala, chefredaktör, Arbetaren

De artiklar som publicerats i *Arbetaren* har dock inte varit relaterade till migrationsfrågor och inte heller publicerats under den tid som Egor Putilov officiellt arbetat på uppdrag av SD. Enligt Putilovs egen uppgift inledde han sin anställning där i mitten av februari i år.

Putilovs sista artikel i *Arbetaren* publicerades i juni 2015. Det var innan Toivo Jokkala blivit utsedd till chefredaktör. Chefredaktör och ansvarig utgivare var vid tillfället Daniel Wiklander. Han säger att under den tid han hade kontakter med Egor Putilov såg han inte skäl att ana oråd.

– Jag blev inte personligen kontaktad av honom, vad jag kan minnas. Det var ofta på den tiden redaktionssekreteraren som raggade fram frilansskribenter och kollade upp dem. Den första var en artikel från Syrien som verkade intressant, säger han.

Även om han vid senare tillfällen träffade frilansskribenten personligen var det, enligt Daniel Wiklander, inget i vare sig ämnesval eller uppträdande som gav anledning till misstankar om oegentligheter.

Han hade en förklaring till varför han skulle skriva under pseudonym som gick ut på att han var under hot eller liknande. Jag tänkte att ”så kan det vara”.

Daniel Wiklander, före detta chefredaktör, Arbetaren

Under den tid då han publicerades i *Arbetaren* hade han inte heller profilerat sig i invandringsdebatten på det sätt som han gör nu. Redan vid första publiceringen uppgav skribenten att ”Egor Putilov” var en pseudonym och Daniel Wiklander säger att han också kände till hans formella identitet. Den förklaring som skribenten gav till pseudonymen bedömdes också vara trovärdig.

– Han hade en förklaring till varför han skulle skriva under pseudonym som gick ut på att han var under hot eller liknande. Jag tänkte att ”så kan det vara”. Vi visste ju vad han hette, ja, eller vad han bytt till för namn i Sverige, säger han.

De artiklar som publicerades i *Arbetaren* var utrikesreportage från bland annat Ukraina, Egypten och Syrien. I maj 2015 prickades dock tidningen av Pressens opinionsnämnd, PON, för en artikel skriven av Egor Putilov. Artikeln handlade om den ryska statens propagandakrigföring och sammanställde anklagelser mot medlemmar av oppositionsgrupper om kopplingar till regeringen.

PON:s invändning handlade om att tillräckliga ansträngningar inte hade gjorts för att låta en utpekad rysk oppositionell bemöta kritiken. Förutom den artikeln, som mottog politisk kritik från vänsterhåll, har inga andra artiklar gett upphov till kritik av faktainnehållet. Daniel Wiklander säger att även om det nu getts anledning att se över artiklarna en extra gång har inget hittills tytt på att faktainnehållet är felaktigt.

– Jag har fortfarande inget konkret, när jag tittar tillbaka, som gör att jag kan ifrågasätta hela hans journalistiska gärning. Det går inte att säga, med det jag läst, att ”nu fattar man att det där bara var bullshit”, säger han.

Att omedelbart rensa bort journalistens namn ur *Arbetarens* historia skulle leda till att vi försöker dölja saker ur vår egen historia.

Men det åligger nuvarande chefredaktör och ansvarig utgivare, Toivo Jokkala, att ta beslut om hur tidningen ska agera med de publicerade texterna.

– Att omedelbart rensa bort journalistens namn ur *Arbetarens* historia skulle leda till att vi försöker dölja saker ur vår egen historia. Det ser jag inte som det mest renhåriga, säger Toivo Jokkala.

Texterna kommer alltså att ligga kvar?

– Vi har inte bestämt formen för hur vi ska hantera det än. Vad jag ser i dagsläget är att låta dem ligga kvar, men tillfoga en informationsruta synligt invid artiklarna där man i korthet förklarar situationen och länkar till artiklar som fördjupar i frågan, säger han.

Efter att denna intervju genomfördes har också en sådan ruta infogats vid samtliga av Egor Putilov signerade artiklar på Arbetarens webbplats.

Egor Putilov uppger själv till *Arbetaren* i ett mejl att hans artiklar inte bar med sig en dold agenda. Han svarar dock inte på efterföljande fråga, trots flera påminnelser, om han under sin tid som journalist har haft andra hemliga uppdragsgivare.

Efter denna artikels publicering hörde Egor Putilov av sig med detta skriftliga svar:

”Nej, självklart har jag inga andra eller ’hemliga’ uppdragsgivare. För övrigt tycker jag att att använda rysskräck för att antyda att jag är någon slags spion vilket Aftonbladet har gjort är ohederligt.”

Skandalen ”Egor Putilov”

Toivo Jokkala (Ledare)

Arbetaren 9/9 2016

Jag ber som Arbetarens ansvarige utgivare förbehållslöst alla som varit i förbindelse med – eller omskrivits av – ”Egor Putilov” i hans frilansskrivande för *Arbetaren*, om ursäkt. En särskild ursäkt går till alla som på något sätt drabbats negativt av hans artiklar.

Det här är ingen ledartext i vanlig mening. Det är ett yttrande från mig som tidningen Arbetarens ansvarige utgivare över den skandal som de senaste dagarna skakat oss och flera andra svenska medier.

Många av er som läser det här känner säkert redan till det inträffade. Under mer än fem års tid har en frilansjournalist som gått under pseudonymen ”Egor Putilov” publicerat artiklar i några av landets största riksmidier – och även i *Arbetaren*, där flera av hans tidigaste svenska alster trycktes. Under sin riktiga identitet är ”Egor Putilov” sedan i mitten av februari anställd av Sverigedemokraternas riksdagskansli.

Under sin riktiga identitet är ”Egor Putilov” sedan i mitten av februari anställd av Sverigedemokraternas riksdagskansli.

Trots det har hans alter ego fortsatt att utge sig för att vara journalist och försökt få journalistiskt material publicerat under samma pseudonym som tidigare, ”Egor Putilov”.

Vissa av ”Egor Putilovs” artiklar i *Arbetaren* är föga uppmärksammade i dag. Andra har väckt desto större uppmärksamhet – framför allt den artikel där en rysk vänsteraktivist i exil utmålades som anknuten till den ryska regimen.² Den texten blev *Arbetaren* också [klandrad för i Pressens Opinionsnämnd](#), för att den utpekade inte fått reella möjligheter att bemöta uppgifterna.

Samtliga av ”Egor Putilovs” artiklar i *Arbetaren* publicerades före min tid som chefredaktör och ansvarig utgivare, så jag kan inte i formell mening ta på mig ansvaret för hans medverkan i tidningen.

Vad jag som nuvarande ansvarig utgivare kan göra är dock att å tidningens vägnar be om ursäkt för det inträffade, och det gör jag nu:

– Jag ber som Arbetarens ansvarige utgivare förbehållslöst alla som varit i förbindelse med – eller omskrivits av – ”Egor Putilov” i hans frilansskrivande för Arbetaren, om ursäkt. En särskild ursäkt går till alla som på något sätt drabbats negativt av hans

² Denna artikel (”Teknologerna bakom Putins propagandakrig”) och ett svar från tidningen *Internationalen* (”Arbetaren hetsar mot ryska demokratiska vänstern”) finns med i artikelsamlingen [Vänsterpress om Ukraina - november 2014](#)

artiklar. Det hela är en stor skam för Arbetaren, och för de andra medier som publicerat "Egor Putilov".

Ingen intervjuperson, läsare eller annan ska behöva möta en företrädare för *Arbetaren* som visar sig agera med medvetna lögner och dubbelspel.

I kölvattnet till skandalen har många debattinpass gjorts, från olika håll. Bland annat har det hävdats att det "är uppenbart att ["Egor Putilov"] alltid delat SD:s konspiratoriska och rasistiska idéer i många frågor".

Det hade underlättat om så varit fallet, men tyvärr är det en förenkling. I själva verket är det, vid en tillbakablick, egentligen inget särskilt som för den oinformerade skulle tyda på att författaren till exempelvis artikeln om det eskalerande våldet i Syrien från februari 2012 eller de nyliberala landvinningarna i Egypten efter den arabiska vårens initiala hoppfullhet från oktober 2013 skulle vara skrivna av en person med högerradikala sympatier. Vi vet inte ens om sådana sympatier – eller allianser – i det fördolda drev "Egor Putilov" då, eller om det är något som tillkom efterhand.

Genom sitt bedrägliga agerande har "Egor Putilov" omöjliggjort varje form av tilltro till hans artiklar.

Men saken är att det inte längre spelar någon roll. Genom sitt bedrägliga agerande har "Egor Putilov" omöjliggjort varje form av tilltro till hans artiklar. Även om, hypotetiskt sett, samtliga citat i "Egor Putilovs" tidiga alster skulle vara korrekta, alla sakförhållanden nogsnamt återgivna och ingen underliggande agenda då legat bakom, kan vi aldrig veta, och "Egor Putilov" själv har inte varit behjälplig att kasta ljus över frågan. (När *Arbetaren* efter att hans dubbelspel redan avslöjats ställde honom intervjufrågor om det faktum att han fortsatt sin journalistiska verksamhet efter att han börjat jobba för Sverigedemokraterna nekade han till att så skulle vara fallet. Hans sista kontakt med *Arbetaren* utmynnade även den i en lögn.)

Skandalen "Egor Putilov" har skadat många. Som ansvarig utgivare för *Arbetaren* beklagar jag tidningens del i den djupt.

Internationalen

Vi kräver en ursäkt från Arbetaren efter avslöjandet om Putilov!

Johannes Jensen

Internationalen 7/9 2016

I helgen avslöjade Aftonbladet att "Egor Putilov" är en hemlig infiltratör från Sverigedemokraterna som sprider desinformation i svenska medier. En av hans artiklar som har gjort stor skada är publicerad i den syndikalistiska tidningen *Arbetaren* 7 november 2014. Där planterar Putilov konspirationsteorier om ryska och ukrainska socialister – varav en är bosatt i Sverige som politisk flykting – vilket har fått allvarliga konsekvenser för de utpekade och har sått misstro inom hela den svenska vänstern.

Internationalen var först med att redan samma vecka kunna peka ut allvarliga brister och rena lögner i *Arbetaren*s artikel, och den fälldes även senare av Pressombudsmannen. Trots de tidiga varningsklockarna om att något var fel har *Arbetaren* fortsatt att försvara publiceringen i två års tid. Det spelar ingen roll om Putilov formellt började arbeta på Sverigedemokraternas kansli först i februari 2016. Det är uppenbart att han alltid delat SD:s konspiratoriska och rasistiska idéer i många frågor, och att han sprider desinformation i media. Att *Arbetaren* nu vägrar ta ordentligt avstånd från hans tidigare artiklar är obegripligt och oförlåtligt.

Med tanke på att Putilov mer eller mindre började sin svenska ”journalistkarriär” med att frilansa på Arbetaren och därefter gick vidare till större tidningar, har Arbetaren ett extra stort ansvar vad gäller det genomslag han har fått och den skada han har gjort.

Speciellt eftersom Putilov nu är hjälte i högerextrema kretsar.

Tillägg (marxistarkivet 11/9): Den 9/9 kom en ursäkt från *Arbetarens* chefsredaktör Tovo Jokkala – se ovan

SD-trollet som sprack i solen

Per Leander

Internationalen 8/9 2016

Putilovs artikel i Arbetaren 7 november 2014 samt Aftonbladet.se 3 september.

Redan för två år sedan, i november 2014, skrev vi om en person som kallade sig ”Egor Putilov”.³ Det var efter att han hade skrivit en konspirationsteoretisk artikel i tidningen Arbetaren, där han beskyllde den ryska socialistiska oppositionen i Vänsterfronten för att i själva verket vara Kremlagenter. Speciellt pekades vår medarbetare Aleksej Sachnin ut. Den som är insatt kunde direkt se att det Putilov skrev var skitsnack. Vänsterfronten var en av grupperna som deltog i den breda proteströrelsen mot Putin 2011-2012, varefter flera av organisationens ledare fängslades. Sachnin lyckades fly genom att svenska ambassaden och UD hjälpte till att smuggla ut honom ur Ryssland till Sverige där han fick politisk asyl. Sachnin anmälde Arbetaren till Pressombudsmannen som fällde Putilovs artikel eftersom tidningen inte hade gett Sachnin någon chans att försvara sig mot anklagelserna.

Ett år senare dök det dock upp en ny artikel av Putilov, denna gång i Aftonbladet. Nu gav han sig på det lilla socialistiska partiet Borotba i Ukraina, som han beskyllde för att vara Putinagenter. Borotba har varit kritiska mot Majdan och den nya högerregimen i Ukraina, men är för den sakens skull inga Putinagenter utan har tvärtom varit ett viktigt stöd för den socialistiska oppositionen i Ryssland.

Det som gjorde historien intressant för en stor tidning som Aftonbladet var dock banden mellan Borotba och svenska Vänsterpartiet, som i flera år har haft ett internationellt samarbete. Men när Putilov nu beskyllde Borotba för att vara ryska agenter valde Vänsterpartiet att bryta all kontakt och ta avstånd från det obekväma, istället för att försvara sig genom att helt enkelt säga att påståendet om kopplingarna till Kreml var rena lögner. Flera av Vänsterpartiets mer insatta medlemmar försökte stå på sig, men partiledningen fegade ur.

Det gick lite tid, och så plötsligt, nu den 3 september 2016, publicerar Aftonbladet oväntat en grävartikel där det avslöjas att den person som kallar sig ”Egor Putilov” i själva verket heter något helt annat och att han är en desinformatör som arbetar för Sverigedemokraterna med att sprida falsk information i media. Man har nu huvudsakligen tittat på de senare artiklar han har skrivit i kritik mot invandringen och Migrationsverket, men samma falska mönster och grova anklagelser mot oskyldiga finns även i hans tidigare texter.

Även om ”Egor Putilov” nu är bränd överallt utom i extremhögerkretsar, så har han redan varit väldigt framgångsrik i sitt desinformationsarbete. Putilov lyckades smutskasta ryska Vänsterfronten och Aleksej Sachnin på ett sätt som blir svårt att reparera. Och han lyckades skrämna Vänsterpartiet att avbryta sitt samarbete med Borotba, som i dagsläget är helt krossat då de har jagats av både ukrainska nationalister och ryska separatister. En process som underlättades av att det inte fanns någon internationell solidaritetsrörelse med Borotba. Även i Tyskland fanns en ”Egor Putilov” som spred förtalskampanjer om dem där, framför allt inom vänstern.

Men Putilov kan ha gjort mycket större skada än vi redan vet. Han har infiltrerat många grupper och rört sig i breda kretsar. I sociala medier är han vän med representanter från bland annat Utrikespolitiska institutet, Östgruppen för demokrati och mänskliga rättigheter, Greenpeace, Olof Palme Center och inte minst Föreningen Ordfront där han även har deltagit som talare på ett seminarium vid åtminstone ett tillfälle.

Kanske får vi aldrig veta exakt vem ”Putilov” är och vad som drev honom. Men det namn som Aftonbladet nu uppger på honom, är troligtvis inte heller det riktiga. Vissa av hans gamla anhängare, som Alex Voronov på Eskilstuna Kuriren och Daniel Wiklander på Arbetaren/Ordfront, fortsätter att försvara Putilovs texter om Ryssland och Ukraina. Andra antyder nu även att Putilov själv är en rysk agent. Jag tror att det är långsökt – kanske ska man se humorn

³ Se artikeln ”Arbetaren hetsar mot ryska demokratiska vänstern” i [Vänsterpress om Ukraina - november 2014](#)

i att han nu själv får smaka på sin egen medicin – men det är också ett tragiskt symptom på det debatt- och samhällsklimat som nu har skapats, framför allt av Putilov själv.

Aleksej Sachnin drabbades av "Egor Putilovs" förtal: "Jag trodde inte sånt här kunde hända i Sverige"

Emma Lundström

Internationalen 8/9 2016

Under flera års tid har en man som kallar sig Egor Putilov fått utrymme att i flera medier hetsa mot rysk och ukrainsk vänster, liksom mot Vänsterpartiet. I tidningen Arbetaren bedrev han bland annat en hård kampanj mot Internationalens medarbetare Aleksej Sachnin. I helgen avslöjade Aftonbladet att "Egor Putilov" är pseudonym för en man som i nuläget är anställd på SD:s riksdagskansli. Denne man har inte bara hetsat mot vänstern rakt ut, han har dragit igång SD-trollen på nätet genom att låtsas vara engagerad i flyktingfrågor och skriva saker som upprört extremhögern.

För Aleksej Sachnin har trakasserier fått konsekvenser på flera plan. I Ryssland hade han en ledande roll i organisationen Vänsterfronten under proteströrelsen mot Putin 2011-2012 och tvingades fly sommaren 2013 när Putin drog åt tumskrubarna kring det folkliga upproret och fängslade många av hans kamrater i rörelsen. I Sverige fick Sachnin asyl som politisk flykting och började genast sprida kunskap om situationen i hemlandet, om de politiska fångarna i Bolotnajafallet, och senare även om förföljelserna av vänstern i inbördeskrigets Ukraina. Vad "Egor Putilov" med Arbetarens hjälp lyckades göra var att smutskasta Aleksej Sachnin genom att utmåla honom som Putinagent. Detta fick till följd att det blev svårare för vänsteraktivisten att få gehör för sin kritik av de ryska och ukrainska regimerna.

När jag träffar Aleksej Sachnin har det gått några få dagar sedan Aftonbladets avslöjande. Han försöker sätta fingret på hur han känner sig nu och kommer fram till att det börjar kännas mer normalt igen. I två år har han varit utsatt för så grovt förtal att han i princip inte har kunnat försvara sig. Han har anklagats för att vara allt det han hela sitt politiska liv har kämpat emot. Men även om de senaste åren har varit väldigt jobbiga kan han se humoristiskt på det hela.

– Jag tycker att historien är väldigt lustig på ett sätt. Jag gillar den klassiska modellen när ondskan är riktigt ond, inte gråskalig utan helt svart. Här har vi en kille som lurade alla,

använde olika namn och provocerade fram en invandrarfientlig hets i media. Det finns inget ljus i den historien.

Samtidigt understryker han hur skönt det känns att avslöjandena nu sprider ljus över ”Egor Putilovs” nätverk.

– Det finns liberaler som för ett och ett halvt år sedan applåderade Putilov och gillade allt han skrev på Facebook, samtidigt som de bannlyste mig från alla de människorättsaktiviteter jag var med i, säger han och berättar om hur han gick från att ha många bra samarbeten till att bli i det närmaste helt utfryst, bland annat från föreningen Ordfront:

– Jag stängdes helt ute från projektet kring Bolotnajafångarna som jag själv satte igång tillsammans med Ordfront. Det handlade om mina vänner i Vänsterfronten som sitter i Putins fångelser. Det är hemskt att de som har förtalat mig och mina kamrater, nu gör karriär på andra människors fängelsevistelse.

Det obehagligaste med Putilovs förtalskampanj var att även många så kallade vänstermänniskor hakade på och spred den, tycker Aleksej Sachnin.

– De som har skrivit artiklar tillsammans med Egor Putilov eller tagit in artiklar av honom. Sådana som Daniel Wiklander, Arbetarens förre chefredaktör, säger han och menar att det nu blivit klart och tydligt var linjerna går:

– De värsta var anarkisterna som applåderade när folk brändes till döds i Ukraina. De som tolererade vad nazisterna gjorde där. Nu vet vi vilka vi inte har någonting gemensamt med.

Putilov och hans anhängare har avfärdat alla som har försökt att stötta Aleksej Sachnin under de här åren med argumentet att de jobbar för Kreml. Sachnin menar att det är exakt samma retorik som Putin använder mot oppositionen. Så fort det kommer kritik så avfärdas kritikerna som utländska agenter. Så när Putilovs anklagelser började hagla var det ingen ny upplevelse för den rutinerade vänsteraktivisten:

– Jag har väldigt stor erfarenhet av sådant här. I Ryssland händer det hela tiden. Det var väldigt vanligt att de anklagade oss för att vara västerländska eller georgiska agenter. Det drabbade inte bara Vänsterfronten utan hela oppositionen, även liberalerna. Det var ofta någon av Putins ungdomsorganisationer, inte ryska säkerhetstjänsten, FSB, som skapade ryktena. När Egor Putilov skrev sin första artikel mot mig, som först publicerades i en rysk tidning, så tänkte jag att något liknande inte skulle kunna ske i Sverige som ju har en kultur av demokratisk debatt. Men artikeln publicerades här också, på sex sidor i Arbetaren. Han tror att mycket av hetsen under de senaste åren är ett resultat av att situationen blev mer och mer dramatisk i och med Ukrainakrisen:

– Putilov beskyllde mig för att vara en rysk agent. Nu är det många som säger att Putilov är en rysk agent. Själv vet jag inte om han är det. Visst skulle det vara komiskt, men jag tycker att den sortens argument är farliga. Man borde inte hålla på med sådana anklagelser. Det är Kremles metoder att kalla alla kritiker för utländska agenter. När detsamma händer i Sverige, och när ”vår” sida kommer med samma anklagelser, då kanske vi är på fel sida.

Det värsta med att bli utfryst var för Aleksej Sachnin hur det påverkade kampanjen till stöd för de ryska politiska fångarna. Han var väldigt aktiv i att sprida information om Bolotnajafallet när Ordfront plötsligt stängde dörren. Tillsammans med Internationalens Per Leander anordnade han konferenser, ett seminarium i Riksdagen och skrev många debattinlägg i små och stora tidningar. Kampanjen som han startade med Ordfront fick pengar för en fortsatt kampanj och det tycker Aleksej Sachnin är bra. Men han tycker att den har skötts dåligt:

– De förstår inte det politiska perspektivet. De gör bara ett rutinjobb som mänskliga rättighetsbyråkrater. När de har föreläsningar är det 20 personer som kommer och när de skriver en

artikel är det 20 personer som läser. Det ser ut som rutin. De är nöjda över att få pengar men struntar i om det får något resultat.

Att bli utestängd på detta sätt från en fråga som berör hans egna vänner och honom själv var för Aleksej Sachnin helt bisarrt. Så sent som i slutet av förra året fick Ordfront statliga pengar för att bjuda in politiska oppositionella från Ryssland. När Aleksej Sachnin skulle besöka evenemanget försökte arrangörerna att mota bort honom med våld.

– Det är inte okej. Alla de som satt i panelen som gäster ropade ”nej, han är vår vän!” Sedan fick jag ett brev från Ordfront där det stod att de inte vill ha mig på sina evenemang. De försöker privatisera frågan och Putilov är en del av det nätverket. Men Bolotnaja handlar om mina vänner.

Det nätverk som Putilov tillhör beskriver Aleksej Sachnin som bestående av folk som var starkt påverkade av den ukrainska tragedin och blev allt mer nationalistiska:

– För dem är Putin ondskan och allt annat är okej, så de tolererar nazister. Den grupp som stödde Majdan började driva en kampanj tillsammans med Putilov. De använde också Putilovs artiklar i ett anonymt brev till Vänsterpartiet, som jag samarbetade med då, för att skrämja partiet att avbryta kontakten. Migrationsverket fick också ett brev där det stod att jag var en rysk agent och att de borde titta på mitt fall igen. Jag fick veta det eftersom en av dem som fick brevet visade det för mig.

En av anklagelserna i brevet var att Aleksej Sachnin skulle vara stalinist. För att belysa hur bisarr den anklagelsen är berättar han om hur den ryske författaren, Sergej Dovlatov – som själv emigrerade till USA – beskrev stalinism:

– Han menade att stalinismen inte är en person, den är de fyra miljoner människor som angav sina grannar. De människor som sade: ”Grip min granne, han är folkets fiende.” De som skrev det där brevet är de riktiga stalinisterna. Det var förtal. Förtal som det var nästan omöjligt för mig att försvara mig mot inför den svenska publiken. Det var så absurt. Putilov anklagade mig för att arbeta för regeringspartiet i Ryssland. Han skapade bilden att vi i Vänsterfronten var representanter för säkerhetspolisen, den kommunistiska nomenklaturen och mäktiga klaner. Det går inte att förklara hur konstigt det kändes. Jag träffade Arbetarens chefredaktör Daniel Wiklander efter att han hade publicerat Putilovs artikel om mig och han låtsades inte förstå situationen alls. Han fortsatte att försvara publiceringen.

Om avslöjandena om Egor Putilov kommer att förändra hans egen situation på något vis har Aleksej Sachnin ingen aning om. Men han har skrivit ett brev till Aftonbladet som också har publicerat Putilovs artiklar utan att låta dem som attackerats få komma till tals:

– Jag skrev att de för ett och ett halvt år sedan publicerade en artikel som påverkade både mig och min organisation negativt. Jag påpekade också att jag redan då försökte få möjlighet att visa att Egor Putilov förfalskat både intervjuerna med mig och Ilja Ponomarjov, liksom all annan fakta. Han hade dessutom hotat en tjej i Ukraina som han försökte intervjua och använde falska citat från henne. Hon skrev själv till Aftonbladet och berättade om händelsen, utan att få något svar. Jag fick inget utrymme att kommentera det hela då men nu har de ju själva grävt fram att han är någon annan än den han har utgett sig för att vara.

Finns det då något som Aleksej Sachnin skulle vilja säga till dem som har gått på Putilovs lögnkring honom själv och om Vänsterfronten?

– Det finns många människor som inte orkar skapa sig en egen uppfattning om saker och ting, utan förlitar sig på vad som sägs i medierna. Det finns bra folk som hamnar fel på grund av det. Flera av dem som applåderade Egor Putilov tillhör den kategorin. Jag vill be dem titta på vilken sida de står på. Titta på vilka som är där. Om det är samma sida som människor som

förtalar eller torterar folk så kan de inte ignorera det. Jag har också gjort många politiska fel i livet och jag hoppas få göra det i fyrtio år till. Alla kan göra fel. Men säg förlåt. Säg att det var fel. Säg det nu. Om du fortsätter att legitimera din felaktiga position så hamnar du till slut med de sämsta. Du blir ansvarig för allt vad fascisterna gör, säger han och tillägger:

– De som föll för Putilov borde åtminstone inte sitta tysta. De behöver inte hålla med mig i alla frågor. Men de borde be om ursäkt för att de deltog i Egor Putilovs kampanj och inte vara tysta nu. Det skulle räcka. Den här historien handlar egentligen inte om Egor Putilov. Han är inte problemet. Problemet är det etablissemang och det medieklimat som gör rum för en sådan som han. Som ger honom utrymme att påverka det offentliga samtalet.